

Mødet genoptaget kl. 13.55.

Forhandlingen genoptoges.

Stetter (KF):

I pausen har jeg fået konstateret, at det er første gang, Nordisk Ministerråd fremsætter et forslag til behandling i Nordisk Råd. Det rejser, som jeg allerede har fremhævet over for tinget flere gange, en del spørgsmål, som skal besvares. Jeg har ikke haft noget kendskab til fremskridtspartiets initiativ i sagen og har derfor ikke haft lejlighed til at overveje disse problemer, men jeg mener, at tinget har nogle erfaringer fra behandling af EF-sagerne i markedsudvalget. Her søger regeringen på forhånd at få tilslutning til et standpunkt, og jeg mener, vi må kunne anvende en tilsvarende fremgangsmåde ved behandlingen af fremtidige nordiske sager.

Jeg vil på denne baggrund spørge ministeren for nordiske anliggender, om regeringen vil være med til, at vi i fællesskab prøver på at etablere en ordening for de nordiske sager, der svarer til behandlingen af de europæiske.

Enggaard (V):

Det forslag om motiveret dagsorden, som er stillet af fru Kirsten Jacobsen, vil venstres folketingsgruppe stemme imod. Vi mener, det proceduremæssigt er forkert, at vi ved denne behandling i dag prøver at få en afgørelse af et sådant spørgsmål, som senere kommer frem i folketinget i form af et egentligt ratifikationsforslag. Vi ved jo, at adskillige enkeltheder omkring en sådan investeringsbank i dag endnu ikke er afklaret.

Det er på den proceduremæssige baggrund, vi i dag afviser fru Kirsten Jacobsens forslag. Der kan ikke heri lægges noget med hensyn til den afstemning, som senere vil følge for de enkelte medlemmers vedkommende.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har kun en ganske kort bemærkning i anledning af hr. Enggaards indlæg. Det forekommer mig meget mærkeligt over for de nordiske lande, at man på lørdag går op og stemmer for vedtagelse af et nordisk forslag om en investeringsbank, når man to dage i forvejen har rejst tvivl i sit eget parlament

om, hvordan man vil stille sig til en endelig ratifikation.

Ja, undskyld, hr. Enggaard, det forekommer mig meget besynderligt, at venstre kan indtage en så ulogisk holdning.

Ministeren for nordiske anliggender (Ivar Nørsgaard):

Når regeringen indgår aftaler med andre landes regeringer, er der principielt tre forskellige måder, dette folketing behandler disse aftaler på. Der er først de almindelige aftaler, som vi bringer frem her til ratifikation, uden at der har været forudgående behandling i noget parlamentarisk forum.

Så er der de nordiske sager, hvor man sædvanligvis bygger på medlemsforslag, og hvor man har delegationsmøder både hjemme i de enkelte lande og under samlingerne. I den nuværende situation er der tale om en nydannelse, nemlig et regeringsforslag, men også her er der tale om, at det behandles på delegationsmøder, først på delegationsmøder i de enkelte lande og senere, hvis man ønsker det, på delegationsmøder dér, hvor sessionen holdes. Vi har også haft et delegationsmøde, hvor jeg har været i samråd.

Endelig er der EF-sagerne, hvor man på det forberedende stadium drøfter problemerne i et særligt parlamentarisk udvalg, markedsudvalget. Det er den mest fuldkomne parlamentariske kontrol, man har, og det er den, vi gennemfører for EF-sagerne.

Nu forstår jeg på hr. Stetter, at hr. Stetter kunne tænke sig, at man indførte samme praksis, når det drejede sig om de nordiske sager, som for EF-sagerne. Jeg forstår det på den måde, at det er, når der er tale om denne nydannelse, som vi nu kender med, at det er regeringerne, der kommer med forslag, og ikke når det er medlemsforslag. Jeg synes, det lyder overordentlig fornuftigt, at man i sådanne situationer kunne behandle spørgsmålene f. eks. i det eksisterende markedsudvalg. Der står jo ikke, at det udelukkende er EF-sager, man skal behandle, og hvis folketinget er enigt om det, kan man jo godt tage nordiske sager også. Men jeg ville heller ikke have noget som helst imod, hvis det var ønsket fra folketinget, at man havde et specielt udvalg, der udelukkende tog sig af de nordiske sager.